

El personatge

De tendència liberal, el president de la Comunitat de Madrid ha anunciat una baixada d'impostos a la seva autonomia

Ignacio González

L'escuder fidel d'Esperanza Aguirre

TEXT VICENÇ MOLINÉ IL·LUSTRACIÓ ANTHONY GADNER

Ignacio González és un dels *barons* del Partit Popular més atípics. Li agrada remar a contracorrent. Quan tots els presidents autonòmics esperaven inquiets la resposta del govern central a l'independentisme català, González es va treure de la màniga una petició per millorar el finançament de la seva comunitat. Mentre totes les comunitats autònomes procuren tenir uns dèficits tan reduïts com sigui possible, González no es despendina anunciant una baixada d'impostos que, segons el Sindicat de Tèc-

La investigació oberta per l'ús d'un pis a Marbella no va truncar la seva carrera política

nics d'Hisenda, beneficia les rendes més altes. I és aquesta tendència liberal, que fins ara havia expressat en forma de privatitzacions, el que més l'acosta a la seva mentora, Esperanza Aguirre, expresidenta de la Comunitat de Madrid, de qui també va aprendre la rebel·lia política que el comença a caracteritzar i que ja l'ha fet xocar amb Mariano Rajoy.

Apadrinat

Nascut el 1960 a Madrid, va estudiar dret a la Universitat Autònoma de Madrid. Malgrat la ideologia liberal que ha defensat des del govern autonòmic, González ha fet tota la seva carrera en el sector públic que ara aposta per aprimar. Amb 24 anys va superar les oposicions per a funcionari del Cos Tècnic Superior de l'Ajuntament de Madrid i, a partir d'aquest moment, no es va desvincular de l'administració pública.

A l'Ajuntament de Madrid va conèixer la que seria la seva mentora i padrina política. Esperanza Aguirre era en aquella època tinent d'alcalde i va veure potencial en González, a qui va assignar un càrrec de màxima confiança. Des d'aquell moment, ja no es van separar, i González es

va convertir en la mà dreta imprescindible d'Aguirre

Seguint els seus passos, es va afiliar al PP i va ocupar càrrecs sempre vinculats a les carteres ocupades per Aguirre durant els dos mandats d'Aznar. Així, va exercir de secretari d'estat d'Educació i d'Administracions Públiques i de delegat del govern espanyol per l'Estrangeria i la Immigració. Finalment, amb Aguirre escollida presidenta de Madrid per majoria absoluta l'any 2003, es va convertir en vicepresident de la comunitat. En el moment de retirar-se, Aguirre va moure els fils necessaris per assegurar que González seria el seu successor, tant a la comunitat com al PP regional, malgrat haver estat investigat per l'ús d'un àtic de luxe a Marbella. El cas, però, no va truncar la carrera de González i va acabar amb un expedient per al responsable d'iniciar la investigació.

Toros

Casat i amb tres filles, es declara un apassionat del futbol i seguidor del Reial Madrid. "Molt virtuós del dibuix", segons el perfil de la seva web personal, els que el coneixen en destaquen el sentit de l'humor i la capacitat d'organització, segons un perfil publicat per l'agència Efe. Una altra de les seves aficions és el món del toreig, una tradició que es va ocupar de protegir legalment declarant-la Bé d'Interès Cultural poc temps després que Catalunya la prohibís. Amb el poder dins el partit cada dia més consolidat, González aviat haurà de demostrar que sense Aguirre també és capaç de fer el més difícil en la feina d'un polític: guanyar unes eleccions. ■

MERCAT IMMOBILIARI

La inversió immobiliària estrangera

Atraure inversors extracomunitaris a canvi d'un visat?

Ara sí, després d'una llarga espera plena de debats, des del mes de setembre tenim la Ley 14/2013, de apoyo a los emprendedores y su internacionalización, que entre d'altres disposicions, facilita l'obtenció de visats d'entrada i permanència en el territori espanyol a persones extracomunitàries que realitzin una inversió significativa de capital destinada a: inversió financera o adquisició de béns immobles. En aquest últim cas, és necessària una inversió mínima de 500.000 €, en un o més béns immobles.

Fixem-nos que a Grècia i a Portugal ja fa més d'un any que existeix, on pel país hel·lènic la inversió necessària és de 250.000 € i en el país lusità, en els 400.000 €. A Letònia i Irlanda fa més temps que tenen establertes mesures semblants, i de moment cap d'ells ha aconseguit sol·licituds significatives; de fet, han reduït la quantitat d'inversió necessària legislada inicialment. Canadà és l'únic que ens consta on la mesura ha portat nous residents estrangers. No podem interpretar doncs, que sigui una mesura que hagi de canviar el mercat immobiliari.

Per altra banda, la inversió de particulars no residents és insignificant. De cada mil compravendes, 4 són d'estrangers.

On hi ha hagut moviments significatius és en el món empresarial, i més que en veurem en els pròxims dies. La necessitat de liquiditat de les entitats financeres vers la nova revisió dels 'core capitals' ha fet que s'hagin venut part de les carteres o filials de gestió immobiliàries a inversors estrangers de capital risc. Bankia ja ha realitzat la cessió de la seva gestora immobiliària a Cerberus Capital Management. Per la seva part, CaixaBank ha venut el 51% de Servihabitat Gestió Immobiliària al fons Texas Pacific Group (TPG) i Catalunya Banc està manejada pel tàndem dels fons Kennedy Wilson i Varde Partners, igual es preveu que passi amb les filials del Banc Santander i del Popular. Operacions de vendes de paquets d'habitatges rellevants a nivell d'Espanya són la de 1.860 pisos de l'Empresa Municipal de l'Habitatge i Sòl de Madrid (EMVS) a Magic Real Estate - Blackstone Group Internacional Partners per 12,5 M d'€. També destaca la compra de Goldman Sachs - Azora de 3.000 pisos del Ivima de la Comunitat de Madrid per 201M, a més de la cessió per Sareb de 939 habitatges al fons HIG Capital per 100 M d'€. Per altra banda tenim la venda realitzada per la Generalitat de Catalunya a Axa Real Estate.

Vist des de fora, els immobles estan a preu de saldo. La llarga crisi ha enfonsat el valor de gairebé tots els immobles i de moltes empreses. La inversió forana ha estat diversos anys a l'aguait esperant que els preus caiguessin, i comença a llançar-se al mercat. Us signe evident ha estat la presència de diversos grups estrangers d'inversió, així com la d'inversors d'origen rus i xinès en el Barcelona Meeting Point. Ho anirem seguint.

Ramon Corominas Llach
President del Col·legi d'Agents de la Propietat Immobiliària de Girona

api
Col·legi d'Agents de la Propietat Immobiliària

Gran Via de les Corts Catalanes, 622, pral.
08007 BARCELONA
Tel. 933 175 462
www.api.cat - info@api.cat